

**خب با خودم گفتم
من که بیست سال این کار را
انجام داده‌ام و دوست دارم.
بازیگری هم که در نمی‌رود،
هست! بهروز وثوق هم در سن
۳۸ سالگی، بهروز وثوق شده،
من که ۳۶ حالا سالم است،
پس مهم نیست دو سال وقت
دارم**

جواب تلخی بود.

حسن می‌کنم اگر به ۹ سالگی برگردم ممکن است با این پیشنهاد، همه اتفاقاتی که در طی این دوران تجربه کرده‌ام و چیزهایی که دیده‌ام، از پس زمین‌ام رد شود و پیشنهاد را قبول نکنم. چون درد همیشه با آدم می‌ماند. تو فقط یک بار به دنیا می‌آیی، نه دو بار. شاید روح در کالبد بدن دیگری برود ولی یک بار به دنیا می‌آیی.

حتی با این که اگر در «بچه‌های آسمان» بازی نمی‌کردی اصلا ممکن بود با سینما آشنا نشوی؟
(با خنده) بهتر، زندگی شخصی بهتری می‌داشتم.

سینما، سی نماست! (با خنده توضیح می‌دهد) سی تا نما دارد! ... باید همه آن سی نما را ببینی.

**شما آن سی نما را دیدید؟
دقیقا**

اگر به دوران کودکی‌تان برگردید، به ۹ سالگی، به زمانی که بازی در فیلم «بچه‌های آسمان» به شما پیشنهاد شد، باز هم این پیشنهاد را قبول می‌کنید؟
نه دیگر بازی نمی‌کنم.

حرف تازه‌تان چیست؟

فیلم‌های جدید که حالا در آینده می‌بینید!

اگر بخواهید فیلم بسازید دست روی چه سوژه‌ای می‌گذارید؟

معمولا موضوعات اجتماعی که سوژه‌اش باید برحسب شرایط و حال و هوای زمان ساخت آن انتخاب شود. ولی طرح‌های خوبی به من پیشنهاد شده که قصد دارم روی آن‌ها کار کنم.

با بقیه بازیگرانی که مثل شما در کودکی بازیگری را شروع کردند، ارتباط دارید؟

کم و بیش می‌بینمشان. مثلاً گاهی شاهد احمدلو یا مهران ضیغمی را می‌بینم که یکی دو سال پیش با هم در یک سریال کار کردیم. بیشتر آن‌هایی را می‌بینم که از همان زمان راه بازیگری را ادامه دادند.

خودتان حاضر هستید که فرزندان در سن کودکی بازیگری کنند؟

نه. اتفاقا دخترم باران خیلی پیشنهاد برای بازی داشت، ولی صبر کردم تا بزرگتر شود، بعد برود پیش دوستان خوب خودم و کلاس بازیگری برود. آرام آرام ببیند که چه اتفاقی می‌افتد، می‌تواند بازی کند یا نه، در شرایط سالم. البته در دو فیلم کوتاهی که خودم به عنوان طراح صحنه حضور داشتم، بازی کرد.

پس آن آسیب‌هایی که خودتان دیدید باعث نشد که مانع بازیگری فرزندان شوید

نه. چون دخترم همین الان دارد مدلینگ کار می‌کند. خب وقتی می‌بینم استعداد دارد چرا باید جلوی استعدادش را بگیرم، بسوزانمش؟

به نظر شما برای بالا رفتن سطح سینما و بهتر شدن فضای آن، چه از نظر اخلاقی چه کار حرفه‌ای؛ خود عوامل سینما چطور می‌توانند به یکدیگر کمک کنند؟

نظر شخصی من این است که بهترین اتفاقی که می‌تواند در بین خود اهالی سینما بیفتد، این است که پیشکسوتان سینما تدریس کنند. سینما را، تجربیاتشان را و هر چیزی از آن را که در طول این سال‌ها یاد گرفته‌اند. این از هر چیزی بهتر است. حالا به هر طریقی که می‌تواند. مثلاً علی‌اللهیاری گاهی در فضای مجازی از گذشته و کارهایی که به ترتیب انجام داده عکس می‌گذارد. دیدن همان عکس‌ها و فیلم‌هایی که کار کرده، برای کسی که دارد راه او را می‌رود، قطعاً جالب است و هر فردی راغب می‌شود تا با او صحبت کند و از تجربیاتش بهره ببرد. حالا این افراد صرفاً نباید فیلم ساخته باشند. می‌توانند از پیشکسوتان فیلمبرداری یا صدا بردار و... باشند. مهم این است که ببینی آن‌ها چه راه‌هایی را رفته‌اند و تو دیگر آن راه‌ها را نروی، راه‌های بهتری را انتخاب کنی تا پیشرفت کنی. مثلاً اگر مثلاً او ده است، تو بشوی صد. اگر او صد است، تو بشوی هزار.

اگر قرار باشد سینما را با یک جمله تعریف کنی چه جمله‌ای می‌گویی؟

من آن قدری نیستم که بخواهم راجع به سینما صحبت کنم.

در مورد سینما صحبت نکنید، با توجه به احساسی که آن دارید در یک جمله تعریفش کنید.